

**AZ EURÓPAI UNIÓ
TANÁCSA**

**Brüsszel, 2009. december 1. (04.12)
(OR. en)**

**15265/1/09
REV 1**

CONCL 3

FEDŐLAP

Küldi: az elnökség

Címzett: a delegációk

Tárgy: **BRÜSSZELI EURÓPAI TANÁCS
2009. OKTÓBER 29–30.**

ELNÖKSÉGI KÖVETKEZTETÉSEK

A delegációk mellékelten kézhez kapják a brüsszeli Európai Tanács (2009. október 29–30.) elnökségi következtetéseit.

Az Európai Tanács hangsúlyozva, hogy a hatékony működés érdekében az Uniónak mielőbb tisztán kell látnia az intézményi felépítését, várakozását fejezte ki a megerősítési folyamat gyors lebonyolításával kapcsolatban, amely lehetővé tenné, hogy a Szerződés az év vége előtt hatályba léphessen. Az Európai Tanács kialakította a soron következő Koppenhágai Éghajlat-változási Konferencián képviselendő uniós álláspontot; ezzel lehetővé válik az Európai Unió számára, hogy a tárgyalási folyamat végső szakaszában konstruktív szerepet töltsön be, különösen az olyan kulcskérdések tekintetében, mint a finanszírozás, a technológiaátadás, az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás, az éghajlatváltozás mérséklése és a jó kormányzás. Az Európai Tanács áttekintette a gazdasági, pénzügyi és foglalkoztatási helyzetet, emellett hangsúlyozta, hogy különösen fontos összehangolt stratégiát kidolgozni a széles körű gazdaságösztönző intézkedések visszavonására a gazdaság helyreállása után. Elfogadta az EU-nak a balti-tengeri régió fejlesztésére irányuló stratégiáját, amely integrált keretet állít fel a közös kihívások kezelésére. Számba vette az illegális bevándorlással kapcsolatos végrehajtási intézkedések terén elért eredményeket, és további erőfeszítéseket sürgetett, különösen a FRONTEX megerősítésének vonatkozásában. Az Európai Tanács végezetül az afganisztáni/pakisztáni helyzettel is foglalkozott.

o
o o

Az Európai Tanács ülését Jerzy Buzeknek, az Európai Parlament elnökének expozéja előzte meg, amelyet követően eszmecsere került sor.

o
o o

I. Intézményi kérdések

1. Az Európai Tanács üdvözli a Lisszaboni Szerződés Németország, Írország és Lengyelország általi megerősítését, amely azt jelenti, hogy a Szerződést már mind a 27 tagállam lakossága, illetve parlamentje jóváhagyta.

2. Az Európai Tanács emlékeztet arra, hogy a Lisszaboni Szerződés hatálybalépéséhez szükséges, hogy azt mind a 27 tagállam saját alkotmányos követelményeinek megfelelően megerősítse. Újól megerősíti elkötelezettségét az iránt, hogy a Szerződés 2009 végéig hatályba lépjen, és ezáltal annak rendelkezései a jövőben érvényre jussanak.

Ennek alapján, valamint figyelemmel a Cseh Köztársaság álláspontjára, az állam-, illetve kormányfők megállapodtak abban, hogy a következő csatlakozási szerződés megkötésének időpontjában saját alkotmányos követelményeiknek megfelelően az I. mellékletben szereplő jegyzőkönyvet csatolják az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez.

Mindezek fényében, valamint a Lisszaboni Szerződés jogi alkalmazását és a tagállamok jogrendszereivel való kapcsolatát tekintve az Európai Tanács megerősíti, hogy:

- a) A Lisszaboni Szerződés előírja, hogy *„minden olyan hatáskör, amelyet a Szerződések nem ruháztak át az Unióra, a tagállamoknál marad”* (az EUSz. 5. cikkének (2) bekezdése);
 - b) A Charta *„rendelkezéseinek címzettjei – a szubszidiaritás elvének megfelelő figyelembevételével mellett – az Unió intézményei, szervei és hivatalai, valamint a tagállamok annyiban, amennyiben az Unió jogát hajtják végre”* (a Charta 51. cikkének (1) bekezdése).
3. Az Európai Tanács tudomásul veszi a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésével kapcsolatos előkészítő munkát (14928/09). Támogatja az elnökség Európai Külügyi Szolgálatra vonatkozó iránymutatásokról szóló jelentését (14930/09), és felkéri a leendő főképviselőt, hogy a Lisszaboni Szerződés hatálybalépését követően a lehető leghamarabb nyújtsa be az Európai Külügyi Szolgálat megszervezéséről és működéséről szóló javaslatát annak érdekében, hogy azt a Tanács legkésőbb 2010. április végéig elfogadhassa. Ezzel összefüggésben azt is elismeri, hogy – amint azt az európai biztonsági stratégia is hangsúlyozza – , az Európai Uniónak cselekvőképesebb, koherensebb és intenzívebb stratégiai megközelítést alkalmazó globális szereplővé kell válnia többek között a stratégiai partnerekkel fennálló kapcsolataiban, a szomszédos országokhoz fűződő viszonyában és a konfliktus sújtotta területeken.

II. Éghajlatváltozás

4. Az éghajlat a vártnál gyorsabban változik, és már most látható, hogy ez milyen veszélyeket jelent. A jégtakaró jelentős mértékben olvad, a tengerek szintje emelkedik, az áradások, aszályok és hóhullámok gyakorisága, intenzitása és időtartama megnövekedett.
5. Most, hogy a Koppenhágai Konferenciától már csak néhány hét választ el bennünket, az Európai Unió minden eddigénél elszántabb, hogy vezető szerepet játsszon és hozzájáruljon egy globális, ambiciózus és átfogó megállapodás eléréséhez. A tárgyalásban részt vevő valamennyi félnek új lendületet kell vinnie a folyamatba, és a tárgyalásokat fel kell gyorsítani.
6. A Koppenhágai Megállapodásnak tartalmaznia kell a 2 °C-os célkitűzésre, a fejlett országok által vállalt, ambiciózus kibocsátáscsökkentési kötelezettségvállalásokra, a fejlődő országok megfelelő mérséklési intézkedéseire, az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra, a technológiára és a finanszírozásról való megegyezésre vonatkozó rendelkezéseket. Az Európai Tanács hangsúlyozza, hogy olyan, a 2013. január 1-jével kezdődő időszakra vonatkozó, jogilag kötelező érvényű megállapodásra van szükség, amely a Kiotói Jegyzőkönyvre épül, és annak minden lényeges elemét tartalmazza. Az Európai Tanács leszögezi azt is, hogy minden országnak – azoknak is, amelyeket jelenleg nem kötelez a Kiotói Jegyzőkönyv – azonnali intézkedéseket kell hoznia.
7. Az Európai Tanács felszólítja valamennyi felet, hogy vállalják a 2 °C-os célkitűzést, továbbá állapodjanak meg arról, hogy a globális kibocsátáscsökkentések részeként 2050-ig az 1990-es szintekhez képest a globális kibocsátást legalább 50 %-kal, a fejlett országok összesített kibocsátását pedig legalább 80–95 %-kal csökkentik; e célkitűzéseknek kell a középtávú célok kiindulási pontját és mércéjét képezniük, de rendszeres tudományos felülvizsgálatnak alávetve azokat. Támogatja azt az uniós célkitűzést, amely – a fejlett országok csoportja általi, az éghajlatváltozással foglalkozó kormányközi munkacsoport (IPCC) szerint szükséges kibocsátáscsökkentéssel összefüggésben – 2050-ig az 1990-es szintekhez képest 80–95 %-os kibocsátáscsökkentést irányoz elő.

8. Az Európai Unió az éghajlatváltozás elleni küzdelem élharcosa. Vállalja, hogy határozatot hoz arról, hogy a 2012 utáni időszakra vonatkozó globális és átfogó megállapodáshoz való feltételes felajánlásaként 2020-ra az 1990-es szintekhez képest 30 %-os csökkentést tűz ki elérendő célként, feltéve hogy más fejlett országok is kötelezettséget vállalnak a kibocsátás hasonló mértékű csökkentésére, és ahhoz a fejlődő országok is megfelelő mértékben hozzájárulnak felelősségeik és képességeik szerint.
9. Az Európai Unió fellépése önmagában nem elég. Csak akkor érhetünk el átfogó és ambiciózus megállapodást, ha minden fél hozzájárul a folyamathoz. Más fejlett országoknak is élen kell járniuk és – ezt tanúsítandó – el kell kötelezniük magukat a kibocsátások jelentős csökkentése mellett, és a jelenleginél még nagyobb mértékű kötelezettséget kell vállalniuk. A fejlődő országoknak, különösen közülük a fejlettebbeknek, el kell kötelezniük magukat olyan megfelelő, az éghajlatváltozás mérséklését célzó intézkedések mellett, amelyek a közös, ugyanakkor differenciált felelősségeket és képességeket tükrözik. Az Európai Unió hangsúlyozza, hogy szükség van a mérséklési intézkedések mérésére, jelentésére és ellenőrzésére valamennyi országban.
10. Az alkalmazkodás olyan szükséges elem, mellyel a Koppenhágai Megállapodásnak átfogóan foglalkoznia kell. Az Európai Tanács emlékeztet az arra irányuló javaslatra, hogy e megállapodás részeként létrehozzák az alkalmazkodási cselekvési keretet. Hangsúlyozza, hogy 2012-ig és azt követően is fokozni kell a fejlődő országokban az alkalmazkodáshoz nyújtott támogatást, és ennek során az éghajlatváltozás káros hatásaival szemben különösen kiszolgáltatott országokra és régiókra kell összpontosítani.
11. Az Európai Tanács hangsúlyozza, hogy ösztönzőket kell létrehozni a magánszférának a technológiai együttműködésbe való bevonására. A kutatás-fejlesztési tevékenységeket jelentősen fokozni kell, globális technológiai célkitűzéseket kell megállapítani, és terjeszteni kell a biztonságos és fenntartható technológiákat.

12. A finanszírozásról való megegyezés a Koppenhágában elérendő megállapodás központi kérdése. Szükség van a köz- és magánszférából származó pénzmozgások fokozatos, ám jelentős növelésére, hogy a fejlődő országokat segítsük abban, hogy ambiciózus mérséklési és alkalmazkodási stratégiákat vezessenek be.
13. Az EU készen áll – ambiciózus mérséklési cél kitűzése, ellentételezés lehetővé tétele és a közfinanszírozáshoz való tisztességes hozzájárulása révén – méltányos részt vállalni a globális törekvésekből. Az Európai Tanács jóváhagyja a Bizottság azon becslését, amely szerint a fejlődő országokban az éghajlatváltozás mérséklésére és az ahhoz való alkalmazkodásra fordítandó teljes nettó többletköltség 2020-ra évi 100 milliárd euróra is rúghat, melyet ezen országok saját erőfeszítéséből, a nemzetközi szén-dioxid-piacról és a nemzetközi közfinanszírozásból kell finanszírozni.
14. A becslések alapján 2020-ra éves szinten 22–50 milliárd EUR összegű nemzetközi közfinanszírozásra lesz szükség, a Felek által elfogadandó megosztási kulccsal összhangban lévő, globális szintű méltányos tehermegosztástól, az irányítási kerettől és a konkrét mérséklési intézkedések, valamint az alacsony szén-dioxid-kibocsátást célzó ambiciózus fejlesztési stratégiák/növekedési tervek teljesítésétől függően. A koppenhágai csúcstalálkozóra tekintettel ezt az intervallumot le lehetne szűkíteni.
15. Hatékony és eredményes intézményes irányítási keretet kell kialakítani a finanszírozás előtt. Az Európai Tanács támogatja egy magas szintű fórumnak vagy szervnek az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezménye (UNFCCC) irányítása alapján történő létrehozását, mely többek között áttekintést nyújtana a fejlődő országokban megvalósítandó éghajlat-változási intézkedések finanszírozásának nemzetközi forrásairól.
16. A globális kibocsátásokért való felelősséget és a fizetési képességet egyaránt tükröző, a kibocsátási szinteket jelentős súllyal figyelembe vevő, a kibocsátási szinteken és a GDP-n alapuló, átfogó globális megosztási kulcs révén a legkevésbé fejlettek kivételével valamennyi országnak hozzá kell járulnia a nemzetközi közfinanszírozáshoz. A kibocsátási szintek súlyának idővel növekednie kell annak érdekében, hogy a gazdaságok számára lehetővé váljon az alkalmazkodás. Az EU és tagállamai készek vállalni a teljes nemzetközi közfinanszírozásból méltányosan rájuk eső részt.

17. Az Európai Tanács hangsúlyozza, hogy a gyors elindulást szolgáló nemzetközi közfinanszírozás nagy jelentőséggel bír az átfogó, kiegyensúlyozott és ambiciózus Koppenhágai Megállapodással összefüggésben. Az ilyen, gyors elindulást szolgáló támogatásnak az arra való felkészülésre kell irányulnia, hogy közép- és hosszú távon hatásos és hatékony intézkedéseket tegyenek és elkerüljék az ambiciózus intézkedések késedelmét, különös tekintettel a legkevésbé fejlett országokra. Tudomásul véve a Bizottság becslését, amely szerint az ambiciózus Koppenhágai Megállapodást követő első hároméves időszak során a teljes finanszírozási igény évi 5–7 milliárd EUR, a Tanács hangsúlyozza, hogy ezt az összeget a Koppenhágai Konferencia eredményének fényében határozzák majd meg. Az EU és tagállamai e téren készen állnak e költségekből méltányos részt vállalni. Az Európai Tanács hangsúlyozza, hogy ennek a hozzájárulásnak az a feltétele, hogy a többi kulcsfontosságú szereplő is hasonló erőfeszítéseket tegyen.
18. Az Európai Tanács megjegyzi, hogy a Kiotói Jegyzőkönyv szerinti jelenlegi kötelezettségvállalási időszakban valószínűleg nagy mennyiségű felhasználatlan kibocsátható mennyiségi egység (AAU) halmozódik majd fel. Ezt a kérdést megkülönböztetéstől mentesen, az európai és nem európai országoknak egyenlő bánásmódot biztosítva kell kezelni, hogy az AAU-többlet ne érintse a Koppenhágai Megállapodás környezeti integritását.
19. A magánfinanszírozást ösztönzi majd a fejlett országokban megfelelően működő fix összkvótás kereskedési rendszeren alapuló, széles körű és likvid szénpiac létrehozása, a megreformált tiszta fejlesztési mechanizmus, valamint a fejlődő országokban végzett tevékenységek tekintetében az ágazati jóváírási és kereskedési rendszer.
20. Az Európai Tanács hangsúlyozza, hogy a mérséklési intézkedések fontos szerepet játszanak a földhasználat, a földhasználat-megváltoztatás és az erdőgazdálkodás terén, különösen azáltal, hogy ösztönzőket teremtenek az erdőirtás és az erdőpusztulás csökkentésére, valamint a fenntartható erdőgazdálkodásra a fejlődő országokban. A hitelesített kibocsátáscsökkentéseket elismerő, teljesítményalapú mechanizmust kell létrehozni.

21. Emlékeztet arra, hogy az új ETS-irányelv (2009/29/EK irányelv) oly módon elemzi a szénátszivárogtatás veszélyét és foglalkozik azzal, hogy – az uniós politikák környezeti integritásának megőrzése érdekében, a nemzetközi tárgyalások eredményére és arra figyelemmel, hogy azok milyen mértékben vezetnek az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásnak globális csökkenéséhez – lehetséges legyen megfelelő intézkedéseket hozni a nemzetközi kereskedelmi szabályoknak megfelelően. A kérdés megoldásának legjobb módja továbbra is egy e kérdéssel foglalkozó, ambiciózus nemzetközi megállapodás megkötése.
22. Az Európai Tanács tudomásul veszi a szénátszivárogtatás kockázatának feltehetőleg jelentős mértékben kitett ágazatok és/vagy alágazatok listájának meghatározásáról szóló, az új ETS-irányelvben (2009/29/EK irányelv) meghatározott kritériumokon alapuló bizottsági határozattervezetet. Megjegyzi, hogy a lista – új információ alapján – kiegészíthető további ágazatokkal, illetve alágazatokkal, amennyiben azok megfelelnek az alkalmazandó kritériumoknak. A listát az éghajlatváltozással kapcsolatos nemzetközi tárgyalások kimenetelének fényében felül fogják vizsgálni.
23. Az éghajlat-változási intézkedések finanszírozásának teljesítésével párhuzamosan valamennyi nemzetközi félnek kötelezettséget kell vállalnia annak biztosítására, hogy az ilyen finanszírozás ne ássa alá és ne veszélyeztesse a szegénység elleni küzdelmet és a további előrelépést a millenniumi fejlesztési célok teljesítése terén. Az innovatív finanszírozás hozzájárulhat annak biztosításához, hogy a fenntartható fejlődést célzó finanszírozás kiszámítható módon áramoljon a kedvezményezettekhez, különösen a legszegényebb és leginkább kiszolgáltatott helyzetben lévő országokba.
24. Az Európai Tanács jóváhagyja a 2009. október 21-i tanácsi következtetéseket (14790/09), amelyek ezen európai tanácsi következtetésekkel és a mellékelt iránymutatásokkal együtt erős tárgyalási pozíciót biztosítanak az Uniónak. Ezzel lehetővé válik az Európai Unió számára, hogy a tárgyalási folyamat végső szakaszában konstruktív szerepet töltsön be, különösen az olyan kulcskérdések tekintetében, mint a finanszírozás, a technológiaátadás, az alkalmazkodás, a mérséklés és a jó kormányzás.
25. Az Európai Tanács felkéri az elnökséget, hogy tegye meg az ahhoz szükséges lépéseket, hogy ez az erős tárgyalási pozíció az egész folyamat során megmaradjon; az Európai Tanács decemberi ülésén áttekinti a helyzetet, hogy a Koppenhágai Konferencia korai szakaszának fényében meghozza a szükséges döntéseket.

III. Gazdasági, pénzügyi és foglalkoztatási helyzet

26. Megtorpant az európai gazdasági teljesítmény vészes hanyatlása, stabilizálódtak a pénzpiacok, javult a bizalom. Mindezek ellenére nem dőlhetünk hátra elégedetten, tekintettel különösen a növekvő munkanélküliségre. A körvonalazódó kilábaláshoz ugyanis szoros figyelemmel kísérésre van szükség, és a gazdaság teljes mértékű helyreállításáig a támogatási intézkedéseket sem szabad visszavonni.
27. Ugyanakkor a várakozások beteljesüléséhez és a bizalom megerősítéséhez a stabilitási és növekedési paktum végrehajtása keretében összehangolt stratégiát kell kidolgozni a széles körű gazdaságösztönző intézkedések visszavonására a gazdaság helyreállása után. A Bizottság – a 23. pontnak megfelelően – felkérést kap, hogy globális szinten vizsgálja meg az innovatív finanszírozás lehetőségeit. Jóváhagyva a Tanács által 2009. október 20-án elfogadott következtetéseket, az Európai Tanács felkéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy folytassák a kilépési stratégiával kapcsolatos munkát, és a 2009. decemberi Európai Tanácsnak tegyenek erről jelentést.
28. Az Európai Tanács várakozással tekint a gazdaság erőteljes és fenntartható élénkülésének biztosítását szolgáló intézkedések elé. Egyetértett abban, hogy európai és nemzetközi szinten összehangolt fellépésre van szükség a jövőbeli növekedés és a magasabb szintű foglalkoztatás új forrásainak megteremtéséhez. Hangsúlyozta a belső piac megerősítését, a jövő iparágaiba és munkahelyeibe való befektetések ösztönzését, az intenzívebb kereskedelem előmozdítását és a pénzügyi szektor megerősítését célzó reformok fontosságát. Az Európai Tanács várakozással tekint a növekedést és foglalkoztatást célzó új európai stratégia megvitatása elé, amelyre a lisszaboni stratégia közelgő felülvizsgálata keretében kerül sor.

29. Mivel az európai foglalkoztatási helyzet várhatóan tovább romlik, az aktív munkaerő-piaci szakpolitikák melletti folyamatos politikai elkötelezettségre van szükség. A munkaerő-piaci kötődést támogató és a magas munkanélküliségi ráták állandósulását megakadályozó intézkedésekre van szükség, ezáltal hosszú távon biztosítva a foglalkoztatás magas szintjét és az államháztartások fenntarthatóságát. A munkaerő-piaci részvétel elengedhetetlen a gazdasági növekedés, az egyének társadalmi és gazdasági jóléte, valamint a társadalmilag összetartóbb Európa megteremtése szempontjából. E tekintetben az aktív társadalmi befogadási és szociális védelmi politikák előmozdítása is megkívánt. Az Európai Unió az együttműködés, a koordináció és az egymástól való tanulás ösztönzése révén képes hozzájárulni ezekhez az erőfeszítésekhez.
30. A Európai Tanács emlékeztet a felügyeleti keret uniós megerősítéséről szóló 2009. júniusi következtetéseire, és megjegyzi, hogy a Tanács 2009. október 20-i ülésén széles körű megállapodás született a makroprudenciális felügyeletért felelős Európai Rendszerkockázati Testület létrehozásával kapcsolatos két jogalkotási javaslatról (rendelettervezet és tanácsi határozattervezet). Az Európai Unió arra sürgeti az elnökséget, hogy az Európai Parlamenttel indítsa el a rendelettervezetre és a határozattervezetre vonatkozó folyamatot. Az Európai Tanács elismeri az eddigi előrehaladást, és újólal hangsúlyozza a makroprudenciális felügyeletért felelős Európai Rendszerkockázati Testület létrehozására irányuló munka ütemes folytatásának fontosságát, mert csak így születethet megállapodás az említett javaslatokra vonatkozó általános megközelítésről. Az Európai Tanács arra ösztönzi a Tanácsot, hogy a további politikai megfontolásokat követően 2009 decemberében érjen el megállapodást az új uniós szintű felügyeleti struktúra bevezetésére vonatkozó teljes csomaggal kapcsolatban. Az Európai Tanács következő ülésén foglalkozik majd ezzel a kérdéssel.
31. Az Európai Tanács a Tanács 2009. október. 20-i ülésén elfogadott ütemtervnek megfelelően gyors előrehaladást sürget a válságmegelőzéssel, a válságkezeléssel és a válságrendezéssel kapcsolatos szabályozási keret megerősítése, valamint a pénzügyi stabilitással kapcsolatos szorosabb szakpolitikai koordinációt célzó, az EU egészére kiterjedő, átfogó keret kidolgozása terén.

32. Ebben az összefüggésben az Európai Tanács üdvözli a pittsburghi G20-csúcstalálkozó eredményeit, különös tekintettel az erőteljes, fenntartható és kiegyensúlyozott növekedés keretének előkészítésére, valamint a fenntartható gazdasági tevékenység chartájával kapcsolatos, folyamatban levő munkára. Üdvözli emellett a nemzetközi pénzügyi felügyeleti és szabályozási rendszer megerősítésére irányuló intézkedések iránti elkötelezettséget, mely a javadalmazásra vonatkozó nemzetközi normák reformját és a kiváló minőségű, egységes globális számviteli standardok elérését is felöleli. Az Európai Tanács hangsúlyozza, hogy az erőteljes, fenntartható és kiegyensúlyozott növekedést szolgáló keret összefüggésében az IMF-nek és a G20-aknak teljes mértékben figyelembe kell venniük az Európai Unió és az euroövezet egészének intézményi gazdaságpolitikai felépítését. Felkéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy az Európai Unió részéről biztosítsák a jövőbeli G20-csúcstalálkozók alapos előkészítését.
33. Az Európai Tanács üdvözli az energetikai infrastruktúrák és az energiahálózatok összekapcsolása, valamint a válságkezelési mechanizmusok tekintetében január óta elért, az elnökség által benyújtott jelentésben (13068/2/09) ismertetett eredményeket. Felkéri az érintett szereplőket, hogy sürgősen tegyék meg az említett jelentésben foglalt, soron következő lépéseket, különösen a gázellátás biztonságáról szóló rendelettervezetre vonatkozóan, amelyet mihamarabb el kellene fogadni.
34. Az Európai Unió üdvözli az európai tejtermékpiac stabilizálását célzó bizottsági kezdeményezéseket, amelyek egyúttal a 2009. júniusi Európai Tanács felkérésére reagálnak. Ennek fényében tudomásul veszi a Bizottság arra vonatkozó javaslatát, hogy az ágazatban fennálló legsürgősebb likviditási gondokat egy 280 millió EUR összegnek a 2010. évi költségvetésből való felszabadításával orvosolják. Az Európai Tanács ösztönzi a Tanácsot, hogy továbbra is foglalkozzon a tejágazatot érintő kihívásokkal. Tudomásul veszi, hogy a Bizottság magas szintű csoportot hozott létre, amelyet a közép- és hosszú távú kilátások megvitatásának jelentőségteljes feladatával bízott meg.

IV. Unió balti-tengeri stratégia

35. Az Európai Tanács elfogadja az EU balti-tengeri stratégiáját, továbbá támogatja a Tanácsnak a tárgyról megfogalmazott következtetéseit (13744/09). A stratégia integrált keretet állít fel a közös kihívások kezelésére, többek között a Balti-tengerhez kötődő sürgős környezetvédelmi kihívások kezelésére, továbbá a régió gazdasági sikerének és társadalmi és területi kohéziójának, valamint az Európai Unió versenyképességének előmozdítására.
36. Az Európai Tanács felkéri az érintett szereplőket, hogy haladéktalanul cselekedjenek és biztosítsák a stratégia teljes körű végrehajtását, amely egyfajta makroregionális stratégia megvalósulását jelenthetné. Felkéri a Bizottságot, hogy 2011 júniusáig nyújtsa be a Tanácsnak az elért eredményekről szóló jelentését.

V. Bevándorlás és menekültügy

37. Az Európai Tanács üdvözli a mediterrán térségben folyó illegális migrációra vonatkozóan a 2009. júniusi ülésén meghatározott intézkedések végrehajtása terén elért eredményeket. Továbbra is alapvető fontosságú egy olyan határozott európai válaszlépés, amely az Európai Bevándorlási és Menekültügyi Paktummal és a migrációval kapcsolatos általános uniós megközelítéssel összhangban egyaránt alapul a határozottságon, a szolidaritáson és a felelősség megosztásán. Az Európai Tanács folyamatos és összehangolt fellépést sürget annak érdekében, hogy ezt a kihívást átfogó módon kezeljék, és elkerüljék a további tengeri tragédiákat.
38. Az Európai Tanács tudomásul veszi a Máltán tartózkodó, nemzetközi védelemben részesülő személyeknek az EU-n belüli – önkéntes alapon történő – átcsoportosítására vonatkozó projekt elindítását, és ösztönzi a többi tagállamot, hogy vegyenek részt a kezdeményezésben. Nyugtázza továbbá az Európai Menekültügyi Támogató Hivatal létrehozása terén mutatott érdemi előrehaladást, és felszólít arra, hogy a megállapodás elérésére 2009 végéig kerüljön sor. Tudomásul veszi továbbá a FRONTEX megerősítése érdekében zajló munkát. Üdvözli a Törökországgal a migrációról folytatott megerősített párbeszéd elindítását, és gyorsan meghozandó konkrét intézkedésekre szólít fel, különös tekintettel a visszafogadással és a határellenőrzéssel kapcsolatban, a 2009. júniusi európai tanácsi következtetéseknek megfelelően.

39. A nemzetközi joggal összhangban álló, széles körű, előrettekintő, átfogó európai migrációs politika a migrációkezelés fenntartható közép- és hosszú távú intézkedéseinek alapja. Ezt a gondolatot tükrözi a decemberben elfogadandó többéves stockholmi program is.
40. Ebben az összefüggésben az Európai Tanács:
- további erőfeszítéseket sürget a közös európai menekültügyi rendszer megvalósításának folytatását célzó eszközök elfogadására, bevezetésére és értékelésére, amelyek foglalkoznak a belső másodlagos migráció kérdésével, továbbá a különösen nagy nyomás alatt álló tagállamok iránti, kézzel fogható és hatékony szolidaritás szükségességével;
 - felszólít a FRONTEX operatív képességeinek megerősítésére, valamint az ügynökség felállításával kapcsolatban történő előrelépésre, emellett felkéri a Bizottságot, hogy erre vonatkozó javaslatait 2010 elejéig nyújtsa be. E megerősítés az alábbiakon alapulhat:
 - i. egyértelmű közös operatív eljárások kidolgozása, amelyek világos szabályokat foglalnak magukban a közös tengeri műveletekben való szerepvállalásra vonatkozóan, kellő figyelemmel a vegyes összetételű migráncsoportokban utazó, védelemre szoruló személyek védelmének a nemzetközi joggal összhangban történő biztosítására;
 - ii. fokozott operatív együttműködés a FRONTEX és a származási, illetve tranzitországok között;
 - iii. azon lehetőség megfontolása, hogy a FRONTEX finanszírozása mellett a kitoloncolásra szolgáló, rendszeres közös légi járatokat indítsanak;
 - felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy gyorsítsák fel a migrációval kapcsolatos általános megközelítés végrehajtását, aláhúzva a stratégiai és hatékony alkalmazást, ideértve a regionális védelmi programokat is. Ebben az összefüggésben mindenképpen biztosítani kell az összes meglévő és idevágó pénzügyi eszköz hatékony bevetését;
 - felkéri az elnökséget és a Bizottságot, hogy tegye intenzívebbé Líbiával a migrációkezelésről, valamint az illegális bevándorlásra adandó megfelelő válaszlépésekről folytatott párbeszédet, ideértve a tengeri, a határellenőrzési és a visszafogadási együttműködést is;
 - hangsúlyozza a visszafogadási megállapodásoknak mint az illegális migráció elleni küzdelem eszközének jelentőségét.

VI. Külkapcsolatok

41. Az Európai Tanács támogatja a Tanács október 27-i ülésén elfogadott következtetéseket Afganisztánról és Pakisztánról, és üdvözli az EU megerősített térségbeli fellépésére vonatkozó terv elfogadását. A cselekvési terv növeli majd az állami intézmények polgári kapacitását Afganisztánban és Pakisztánban. Az Európai Unió immár jobban felkészült a régió előtt álló kihívások kezelésére.
42. Az EU üdvözli az afganisztáni választási intézmények által a választási eljárás hitelességének biztosítása érdekében tett erőfeszítéseket. Az Európai Tanács hangsúlyozza annak szükségességét, hogy az elnökválasztás második fordulója olyan hiteles és biztonságos szavazást jelentsen, amely széles körű választói részvételen alapul és tükrözi az afgán nép akaratát. Az Európai Tanács hangsúlyozza, hogy bízik az Egyesült Nemzetek Szervezetének irányító szerepében, amelyet a nemzetközi közösség Afganisztánban kifejtett erőfeszítéseinek koordinálásában tölt be.
43. Oszttja továbbá a pakisztáni biztonsági helyzet rosszabbodásával kapcsolatos aggodalmakat, és támogatja Pakisztán kormányát azon erőfeszítéseiben, hogy az ország minden területe felett átvegye az irányítást. Az Európai Unió kész az érintett lakosságnak segítséget nyújtani.

I. MELLÉKLET

**JEGYZŐKÖNYV AZ EURÓPAI UNIÓ ALAPJOGI CHARTÁJÁNAK A CSEH
KÖZTÁRSASÁGRA TÖRTÉNŐ ALKALMAZÁSÁRÓL**

Az Európai Unió 27 tagállamának állam-, illetve kormányfői, tudomásul véve a Cseh Köztársaság kívánságát,

tekintettel az Európai Tanács következtetéseire,

a következő jegyzőkönyvben állapodtak meg:

1. cikk

A Cseh Köztársaságra alkalmazni kell az Európai Unió Alapjogi Chartájának Lengyelországra és az Egyesült Királyságra történő alkalmazásáról szóló 30. jegyzőkönyvet.

2. cikk

A 30. jegyzőkönyv címét, preambulumát és rendelkező részét módosítani kell annak érdekében, hogy azok a Cseh Köztársaságra Lengyelországgal és az Egyesült Királysággal megegyező módon utaljanak.

3. cikk

Ezt a jegyzőkönyvet csatolni kell az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez.

II. MELLÉKLET

Iránymutatások az éghajlatváltozás kezelésére szolgáló nemzetközi finanszírozással kapcsolatos uniós állásponthoz

1. Az EU HANGSÚLYOZZA, hogy minden országnak kölcsönös érdekében áll az éghajlatváltozásnak az üvegházhatást okozó gázok szempontjából hatékony és az éghajlatváltozás hatásaihoz alkalmazkodó gazdaság kialakítása révén történő kezelése, amely a fenntartható fejlődést és az energiabiztonságot egyaránt elősegíti. A sikerhez valamennyi ország szilárd elkötelezettségére és erőfeszítéseire szükség van.
2. Az EU ISMÉTELTEN HANGSÚLYOZZA, hogy minden országnak – a legkevésbé fejlett országok kivételével – méltányos részt kell vállalnia az éghajlatváltozás kezelése költségeinek fedezését illetően. EMLÉKEZTETVE a 2009. márciusi tanácsi következtetésekre, a fejlett országoknak élen kell járniuk, és – ezt tanúsítandó – el kell kötelezniük magukat a kibocsátások jelentős csökkentése mellett, továbbá a jelenleginél még nagyobb mértékű kötelezettséget kell vállalniuk. A fejlődő országoknak, különös tekintettel a gazdaságilag fejlettebb országokra, el kell kötelezniük magukat olyan megfelelő, az éghajlatváltozás mérséklését célzó intézkedések mellett, amelyek a közös, ugyanakkor differenciált felelősségeket és képességeket tükrözik. A további erőfeszítések előmozdítása céljából ezeket a kötelezettségvállalásokat hatékony és eredményes nemzetközi együttműködési és megfelelő támogatási struktúrának kell elősegítenie. A nemzetközi támogatásnak az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást is elő kell segítenie.

Az éghajlatváltozás kezelésére szolgáló finanszírozás megfelelő irányítása

3. Az EU EMLÉKEZTET arra, hogy a szén-dioxid-piacokról származó finanszírozás és a nemzetközi közfinanszírozás célja, hogy a fejlődő országokban az éghajlatváltozás mérséklését és az ahhoz való alkalmazkodást célzó, hatékony és eredményes intézkedések biztosítása révén teljes körűen hozzájáruljon a Koppenhágai Megállapodásban foglalt célkitűzések teljesítéséhez. Ez hatékony és eredményes intézményes irányítási keretet igényel, amelyet a finanszírozás előtt ki kell alakítani. Az intézkedések alapját átfogó nemzeti stratégiáknak kell képezniük.

4. EMLÉKEZTETVE a márciusi és a júniusi tanácsi következtetésekre, az EU KIEMELI, hogy a mérséklés finanszírozására vonatkozó irányítási keret legfontosabb elemeinek az alábbiaknak kell lenniük:
- A legkevésbé fejlett országoktól eltekintve valamennyi országnak komoly és ambiciózus, az alacsony szén-dioxid-kibocsátást célzó saját növekedési tervet kell benyújtania. A növekedési terveknek tartalmazniuk kell a jelenlegi mérséklési és energiapolitikai keretet, beleértve a szabályozást és az árazást is. A fejlett országoknak fel kell vázolniuk a teljes gazdaságra vonatkozó kibocsátáscsökkentési célkitűzéseik megvalósítására és a nemzetközi támogatás nyújtására vonatkozó terveiket. A fejlődő országoknak ismertetniük kell tervezett kibocsátási pályájukat és a változatlan tendenciákat feltételező forgatókönyvhöz képest végrehajtandó csökkentéseiket, azonosítaniuk kell az e cél elérését szolgáló átfogó területeket és a lehetséges intézkedéstípusokat, és meg kell határozniuk a hazai és a nemzetközi finanszírozásra vonatkozó elvárásaikat.
 - Az országok ezen saját terveit független, nemzetközi szakmai értékelésnek kell alávetni; Ez elősegítené a hozzáférést a specifikus intézkedésekre irányuló támogatáshoz.
 - Az ágazati, illetve programszintű megfelelő nemzeti mérséklési intézkedések (NAMA) támogatása több multilaterális és bilaterális csatornán keresztül érkezne. A támogatási rendszer koherenciája és konzisztenciája a mérséklési intézkedések mérésén, jelentésén és ellenőrzésén, valamint a két globális funkción, a nyilvántartáson és a támogatás és a mérséklési intézkedés megfeleltetésén alapulna:
 - A nem támogatott fellépéseket nemzeti szinten, nemzetközileg jóváhagyott szabályok alapján lehetne mérni és ellenőrizni, továbbá nemzetközileg jelenteni. A támogatott és a szén-dioxid-piachoz kapcsolódó intézkedéseket nemzetközi szinten kell **mérni, jelenteni és ellenőrizni**. A támogatott intézkedések mérése, jelentése és ellenőrzése segítségével ellenőrizni lehetne, hogy a finanszírozás és az intézkedések teljes mértékben teljesítik-e a kötelezettségvállalásokat.

- Valamennyi mérséklési intézkedés bekerülne egy **nemzetközi nyilvántartásba**. Az alacsony szén-dioxid-kibocsátást célzó növekedési tervek és a valamennyi NAMA-t tartalmazó nyilvántartás biztosítani fogja annak a keretnek az átláthatóságát, amelyen belül az egyes NAMA-kat támogatják.
 - A NAMA-kat támogatásra előterjesztő országok és a támogatást felajánló országok és intézmények rendelkezésére állna egy **megfeleltetési funkció**, amely áttekintést és iránymutatást nyújtana, és elősegítené az információ terjesztését. Ez elősegítené a kompetenciák és az igények megfeleltetését, valamint javítaná az általános eredményességet.
- A globális szintű irányításnak a hatékonyság, az eredményesség és a méltányosság elvén kell alapulnia. A globális funkciók intézményi beágyazásának a politikai és operatív szint világos elkülönítésén kell alapulnia, még hozzá úgy, hogy az iránymutatást politikai szinten, a döntéshozatalt és a megvalósítást pedig szakmai szinten, magas szakmai színvonalon végzik. Mindkét szint igénybe vehetné nemzetközileg elismert szakértők tanácsadását. Politikai szinten kiegyensúlyozott képviselőre van szükség.
 - Az éghajlatváltozás mérséklését és az ahhoz való alkalmazkodást célzó intézkedések finanszírozása során esetlegesen felmerülő hiányokat és egyensúlytalanságokat egy megfelelő szervnek magas szinten figyelemmel kell kísérnie és rendszeresen felülvizsgálnia.
5. Az erőfeszítések kétséget kizáró átláthatósága érdekében nemzetközi nyomon követés szükséges. Ez a fejlett országok esetében a nemzeti erőfeszítésekre, az ellentételezési kreditek beszerzésére és a közfinanszírozásra, a fejlődő országok esetében pedig a nem támogatott intézkedésekre, a támogatott intézkedésekre és az ellentételezésen alapuló kibocsátáscsökkentésre vonatkozik.

6. A szén-dioxid-piaci mechanizmusokra vonatkozóan rendelkezni kell – különösen a magasabb fejlettségi szintű fejlődő országok tekintetében – a projekt alapú mechanizmusokról az ágazatspecifikus mechanizmusokra való hatékony és megfelelő átállásról. Ez a fejlődő gazdaságokba irányuló növekvő szén-dioxid-piaci pénzügyi mozgások fényében elengedhetetlen az ellentételezési jóváírás áttekinthető igazgatásának a biztosításához. Növelné ugyanakkor a környezeti integritást, és a kreditekért megvalósítandó intézkedések céljából alkalmazott technológiákat és politikákat illetően nagyobb hatáskört biztosítana a fejlődő országok számára. Az ágazati rendszerekre vonatkozó ellentételezési küszöbértékeket és célokat úgy kell meghatározni, hogy azok tükrözzék az országok ambiciózus, képességeiknek megfelelő erőfeszítéseit. A nemzetközi együttműködés, valamint az ilyen küszöbértékek és célok mértékének ellenőrzésére és engedélyezésére szolgáló rendszer döntő fontosságú lenne.
7. Az EU HANGSÚLYOZZA, hogy a nemzetközi közfinanszírozásnak az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást is elő kell segítenie a fejlődő országokban, és különösen a legszegényebb és leginkább kiszolgáltatott országokban, amelyek korlátozott nemzeti kapacitással rendelkeznek. Az alkalmazkodás szempontjait az adott ország által irányított folyamatok és koordináció révén, hatékonyan integrálni kell a fejlesztési stratégiákba és a nemzeti tervezésbe. Az alkalmazkodáshoz nyújtott pénzügyi támogatás az ilyen nemzeti stratégiákra és tervekre épülne. Nemzetközi szinten általános iránymutatást, elemzést és a bevált gyakorlatok cseréjét kell biztosítani. A fejlesztési együttműködésnek és az ODA-alapú beruházások végrehajtásának teljes mértékben összeegyeztethetőnek kell lennie az éghajlatváltozás hatásaihoz alkalmazkodó gazdaságok létrehozásának célkitűzésével, és a fejlesztési együttműködésben részt vevő összes kulcsfontosságú szereplőnek megfelelő módon integrálnia kell tevékenységébe az éghajlat-változási szempontokat. A fejlődő országok esetében teljes mértékben ki kell használni az éghajlatváltozás kezelésére szolgáló nemzetközi finanszírozás és az egyéb támogatások lehetséges szinergiáit, és az éghajlatváltozás kezelésére szolgáló nemzetközi finanszírozás végrehajtása során tiszteletben kell tartani a segélyhatékonysággal kapcsolatban elfogadott előírásokat. Teljes körűen fel kell használni a meglévő intézmények által a fejlődő országoknak nyújtott támogatás terén szerzett tapasztalatokat. Az alkalmazkodás terén elért eredményekkel kapcsolatos jelentéstételnek szintén az adott ország irányításával, a továbbfejlesztett nemzeti kommunikációs csatornákon keresztül kell történnie.

A növekvő költségek fedezése és a magánfinanszírozás

8. Az EU HANGSÚLYOZZA, hogy a rendelkezésre álló pénzügyi támogatásokat idővel növelni kell, mégpedig a felvevőképességgel, az erőfeszítések általános szintjével, valamint a hatékony irányítási keret fejlesztésével és végrehajtásával összhangban. A fejlődő országoknak fejlettségük növekedésével arányosan növelniük kell saját erőfeszítéseiket, a mérséklési lehetőségeiket is tükrözendő. A mérséklési támogatást a kedvezményezett ország ambiciózus általános stratégiájának részét képező konkrét intézkedésekhez kapcsolódóan nyújtják majd.
9. A Bizottságnak a mérsékléshez kapcsolódó finanszírozási igényekre vonatkozó becslése azon a feltételezésen alapul, hogy a legköltséghatékonyabb intézkedéseket hajtják majd végre. Az EU HANGSÚLYOZZA, hogy a legköltséghatékonyabb intézkedésektől eltérő intézkedések esetleges alkalmazásának nem szabad csökkentenie a mérséklési erőfeszítések ambiciózusságát, és a keletkező többletköltségeket az ilyen intézkedések alkalmazása mellett döntő hatóságoknak kell állniuk. Valamennyi fejlődő országgal szemben középtávú elvárás, hogy saját erőfeszítéseikre hagyatkozva olyan mérséklési intézkedéseket hajtsanak végre, amelyek közvetlen gazdasági előnyökkel járnak, és közvetlenül elősegítik a fenntartható fejlődést, ideértve például a fosszilis üzemanyagokra vonatkozó támogatások megszüntetését, valamint az olyan ösztönzők felszámolását, amelyek túlságosan kibocsátásintenzív termelésre és fogyasztásra ösztönöznek. Az ilyen szakpolitikai változások elősegítése érdekében kapacitásépítési támogatásra is szükség lehet.
10. Valamennyi országnak magánfinanszírozást is kell generálnia olyan megfelelő politikák folytatásával, amelyek többek között beruházásösztönzőket is magukban foglalnak. Ezzel összefüggésben az EU ELISMERI, hogy a fejlődő országokban jól működő pénzügyi piacokra és megfelelő üzleti környezetre van szükség az alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó beruházásokkal kapcsolatos hitelezés lehetővé tételéhez, továbbá ELISMERI, hogy a nemzetközi szervezetek által nyújtott hitelek szintén katalizáló szerepet tölthetnek be.

11. A magánfinanszírozást szintén ösztönzi majd a fejlett országokban megfelelően működő, fix összkvótás kereskedési rendszeren alapuló, széles körű és likvid szénpiac létrehozása, a megreformált tiszta fejlesztési mechanizmus, valamint a fejlődő országokban végzett tevékenységek tekintetében az ágazati jóváírási és kereskedési rendszer.
12. Az EU ELISMERI, hogy a szilárd szén-dioxid-piac létrehozása és annak kiaknázása attól függ, hogy mennyire ambiciózusak a mérséklési célok és a kibocsátáscsökkentési pályák a fejlett országokban.

Középtávú nemzetközi közfinanszírozás

13. A szén-dioxid-piacon keresztül nyújtott finanszírozást külön kell nyomon követni és elismerni, és az nem számítható be a közfinanszírozással kapcsolatos kötelezettségvállalások teljesítésébe, kivéve az olyan ellentételezési kreditek beszerzését, amelyeket nem használnak fel mennyiségileg meghatározott kibocsátási célkitűzések teljesítésére.
14. Egy globális megosztási kulcs – többek között a finanszírozás méltányos megosztása iránti bizalom biztosítása révén – növelné az összegyűlő források teljes összegét, fokozná a globális szerepvállalást, és figyelembe venné a világgazdaság fejleményeit. Egyúttal stabilabb támogatási szintet biztosítana, és olyan referenciaértékként szolgálna, amely alapján a finanszírozás teljesítését ellenőrizni lehet. A fejlődő országok nettó kedvezményezettek lennének, többek között a képességeiktől és a mérséklési lehetőségeiktől függő mértékben.
15. Az országoknak a nemzeti prioritások alapján, a költségvetési keretekkel és a nemzeti költségvetési elvekkel összhangban kell finanszírozniuk hozzájárulásait. Az országok esetleg mérlegelni kívánják a specifikus forrásokból származó bevételek felhasználását. A specifikus forrásokból származó bevételeket olyan mértékig kell a globális megosztási kulcs keretében hozzájárulásként beszámítani, amilyen mértékben ezek a hozzájárulások egyértelműen visszavezethetők egy származási országra.
16. A mérséklésre vonatkozó komoly mérés, jelentés és ellenőrzés, az alkalmazkodás nyomon követése és felülvizsgálata, valamint rendszeres felülvizsgálat révén fokozni kell a nemzetközi finanszírozási kötelezettségvállalások teljesítését.

17. A globális forrásokból származó hozzájárulások kiegészíthetnék a közfinanszírozásból származó további hozzájárulásokat, és irányításuk globális számlákon keresztül történhetne. A globális számlákon keresztül történő pénzmozgást a támogatás megvalósítása, a szinergiák maximalizálása és az adminisztratív költségek korlátozása érdekében már meglévő intézményeken keresztül kellene megvalósítani. E finanszírozás összpontosíthatna a nemzetközi finanszírozás hiányosságainak megszüntetésére.
18. Az EU HANGSÚLYOZZA, hogy a globális mérséklési erőfeszítések maximalizálása és az egyéb kibocsátási források méltányos kezelése érdekében nagy szükség van a nemzetközi légi és tengeri közlekedésből származó, egyébként szabályozatlan kibocsátások megfelelő globális szabályozására. A Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet (ICAO) és a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet (IMO) megfelelő fórum az UNFCCC által meghatározott ágazati célkitűzéseken alapuló globális keretek kialakításához, melyeknek a szénátszivárogatás elkerülése érdekében a lobogótól függetlenül, torzító hatás nélkül, valamint piaci alapú intézkedésekre építve és a nemzeti költségvetési felelősségek tiszteletben tartásával minden egyes ágazatra ki kell terjedniük. Ezen túlmenően, az eltérő körülmények és képességek figyelembevétele érdekében a potenciális bevételek egy részét a fejlődő országok éghajlatváltozással kapcsolatos célkitűzéseikhez lehetne rendelni.
19. A klímaváltozással kapcsolatos finanszírozásra és támogatásra vonatkozó átfogó statisztikát kell létrehozni lehetőség szerint az olyan meglévő jelentéstételi mechanizmusokra építve, mint a fejlődő országokba irányuló pénzmozgások – beleértve a hivatalos fejlesztési támogatásokat is – nyomon követésére szolgáló OECD–DAC-rendszer, a fejlődő országok megfelelő szerepvállalása mellett. A statisztikáknak teljes mértékben következetesnek és átláthatónak kell lenniük, és ezáltal elő kell segíteniük a szegénység csökkentésére, valamint a millenniumi fejlesztési célok teljesítésére irányuló erőfeszítésekkel kapcsolatos kockázatok azonosítását.

III. MELLÉKLET

NYILATKOZAT IRÁNRÓL

Az Európai Tanács továbbra is teljes mértékben elkötelezett az iráni nukleáris program kérdésének diplomáciai megoldása mellett, és az erre irányuló erőfeszítések tekintetében maradéktalan együttműködésre sürgeti Iránt. Az Európai Tanács újólág hangsúlyozza az iráni nukleáris program alakulása felett érzett mély aggodalmát, valamint afeletti aggályát, hogy Irán rendre nem tesz eleget nemzetközi kötelezettségeinek. További aggodalomra adott okot a nemrégiben bejelentett, Kom melletti urándúsító üzem is.

Az Európai Tanács arra sürgeti Iránt, hogy vegye figyelembe az ENSZ BT határozataiban foglalt követelményeket, és minden tekintetben működjön együtt a Nemzetközi Atomenergia-ügynökséggel a fennmaradó kérdések megoldásában, továbbá tegyen meg mindent annak érdekében, hogy helyreállhasson az iráni nukleáris program kizárólag békés jellegébe vetett bizalom.

Az Európai Tanács felszólítja továbbá Iránt, hogy a Nemzetközi Atomenergia-ügynökséggel állapodjon meg a teheráni kutatóreaktor nukleáris üzemanyaggal való ellátásának azon módjáról, amely hozzájárul a bizalom építéséhez, ugyanakkor Irán orvosi radioizotópok iránti szükségletét is megoldja.

Az iráni nukleáris kérdésben való előrelépés előkészítené a terepet az EU és Irán közötti kapcsolatok elmélyítéséhez, és megnyitná az utat a politika, a gazdaság, a biztonság és a technológia terén folytatott, kölcsönösen előnyös együttműködés előtt.

Az Európai Tanács folytatja az iráni nukleáris kérdés valamennyi vetületének vizsgálatát, és a következő uniós lépésekről az ikerpályás megközelítés alapján határoz.

Az Európai Tanács elítéli az emberi jogok sorozatos megsértését Iránban. Mély aggodalommal tölti el a halálbüntetés alkalmazása, a másként gondolkodók erőszakos elnyomása, továbbá az újságírók, az emberi jogok védelmezői, valamint a politikai aktivisták tömeges bíróság elé állítása a választások utáni Iránban.

Az Európai Tanácsot továbbra is aggodalommal tölti el az Európai Unió misszióiban tevékenykedő munkatársak helyzete, akiket nemrégiben bíróság elé állítottak, és felszólítja Iránt haladéktalan és feltétel nélküli szabadon bocsátásukra.

IV. MELLÉKLET

AZ EURÓPAI TANÁCS ELÉ TERJESZTETT DOKUMENTUMOK JEGYZÉKE

- Az elnökség jelentése az elért eredményekről – A Lisszaboni Szerződés hatálybalépésével kapcsolatos előkészítő munka (14928/09)
- Az elnökség jelentése az Európai Külügyi Szolgálatról (14930/09)
- A Tanács 2009. október 21-én elfogadott következtetései a Koppenhágai Éghajlat-változási Konferencián képviselendő uniós álláspontról (14790/09)
- A Tanács 2009. október 20-án elfogadott következtetései a kilépési stratégiákról (14765/09)
- Az ECOFIN-Tanács elnökének levele a pénzügyi felügyelettel kapcsolatos munka állásáról (15099/09)
- Jelentés az energiaellátás biztonságával kapcsolatban elért eredményekről (13068/2/09 REV 2)
- A Tanács 2009. október 26-án elfogadott következtetései az uniós balti-tengeri stratégiáról (15018/09)
- A Tanács 2009. október 27-én elfogadott következtetései Afganisztánról/Pakisztánról (14576/09)
- A Tanács 2009. október 27-én elfogadott következtetései az EU fellépésének Afganisztánban és Pakisztánban történő megerősítéséről (14064/09)
